

Duyên

Kalama tri ân bạn thuongthoicogidau ghi chép.

[08/03/2026 - 09:40 - thuongthoicogidau]

Rồi ôn lại hài sáng. Chúng ta đang có mặt trong một Phật sát. Có vô số Phật sát. Có vô số Phật sát mà mỗi Phật sát như vậy nó gồm 10.000 cái đại thiên thể giới. Mà mỗi một cái đại thiên nó gồm 1000 cái trung thiên. Mà mỗi một cái trung thiên nó gồm 1000 cái tiểu thiên. Mà mỗi cái tiểu thiên nó gồm có 1000 cái mặt trăng mặt trời. Có nghĩa là chúng ta chỉ là một phần ngàn của tiểu thiên mà thôi. Và cái chuyện này không có chông với khoa học, khoa học mà cũng phải nhìn nhận cho chúng ta biết một chuyện là cho đến bây giờ không gian vẫn là một cái câu hỏi đánh đố tri thức nhân loại. Chúng ta chỉ biết một chuyện là cái galaxy của chúng ta đó cái thái dương hệ chúng ta cái chỗ rộng nhất của nó là 300 triệu năm ánh sáng tức là cái cái giả định cái galaxy là một hình tròn thì cái chỗ rộng nhất của nó cái đường kính của nó là 300 triệu năm ánh sáng có nghĩa là sao có nghĩa là ánh sáng nó một giây nó đi 300.000 km ánh sáng, một giây nó đi 300.000 thì quý vị lấy 300.000 đó quý vị nhân cho 60 nó thành ra 1 phút là ra bao nhiêu? 300.000 mà nhân cho 60 thì nó ra 1 phút. Cái là 1 phút nó đi bao xa mà 1 giờ đồng hồ là 60 phút nó đi bao xa và một ngày 24 giờ một tuần á là 30 lần cái 24 giờ mà 1 năm là mình tính dù tính năm thiếu hay năm nhuận thì đã khủng khiếp không? mà 300 triệu năm như vậy thì nó mới hết một cái chỗ rộng nhất của một galaxy, mà 1000 cái như vậy đó nó mới là một tiểu thiên. 1000 cái tiểu thiên đó là một cái trung thiên và 1000 cái trung thiên đó là một cái đại thiên và 10.000 cái đại thiên đó là một cái Phật sát. Xong chưa? Vậy là mình thấy mình vĩ đại cỡ nào ở trong cái con số kinh hoàng đó không? Một chuyện chữ thứ hai chúng sinh là gì? Người Ấn Độ họ có cái ấn giáo họ tin rằng là ừ mỗi mỗi một cá thể là một mảnh vụn được lấy ra từ đấng chí tôn. Nếu mà những mảnh vụn nó biết tu tập á thì sớm mau chóng trở về nhập một. Với đấng chí tôn ở đây các vị biết chơi thủy ngân không? Thủy ngân mấy cái hạt nhỏ nhỏ mà lừa lừa cái nó trở vô càng lúc càng to dần. Thì họ cho rằng đó là mỗi chúng ta là một mảnh vụn của cái khối thủy ngân đó. Và cái khối đó có cái tên là Phạm Thiên. Thì nếu chúng ta biết tu hành ngon lành á thì à trường chay thanh tịnh thì chết rồi chúng ta chúng ta trở về với cái đấng đó. Còn nếu không thì cái mảnh vụn thủy ngân đó nó cứ lưu lạc trong các cái cảnh giới là chó, heo, mèo, vịt, gà, tôm, tép rồi đó nghe kịp không? Đó là bên Ấn giáo. Còn ở bên mà bên Phật giáo mình thì như thế này. Đức Phật không nói là cái sự có mặt của chúng ta bắt đầu từ lúc nào mà ngài chỉ nói thế này trong mỗi một Cái Phật sát như vậy nó có tất cả là sáu cái cảnh giới, sáu tầng thì bốn tầng thấp nhất là địa ngục, atula, naga quỷ, súc sinh. Cái tầng cao hơn một chút đó là tầng nhân loại là năm tầng. Và cái tầng thứ sáu đó là tầng của chư thiên, phạm thiên nói chung tất cả là sáu tầng. Và trong sáu tầng đó chúng ta luân chuyển trong vô số kiếp. Và cái này rất là khoa học. Luân chuyển bằng cách nào? Chúng ta sống với tâm thức của loài nào thì sau khi chết sẽ về sống chung với cái loài đó. Cái loài súc sinh nó có đặc tính gì? Đặc tính bày đàn, ích kỷ và phản vệ. Ngoài ra không biết gì hết. Bầy đàn là sống chùm chùm chùm chùm chùm. Rồi ích kỷ là gì? Nó chỉ biết có nó thôi. Còn phản vệ là gì? Là đụng tới nó thì nó phản ứng và tự vệ nha. Đó là bọng tính của súc sinh. Thích tích lũy, sống bày đàn, ích kỷ và chỉ biết phản vệ. Bốn cái. Đói ăn, khát uống, giao phối vậy thôi chứ còn nó không biết gì hết. Thì mình nói đừng có buồn. Trong thế giới là người có ai vậy không? Tức là chỉ biết đói ăn khác uống rồi trai gái rồi chỉ biết quần tụ với bầy đàn ngoài đó không biết gì hết. Không có tinh thần dân tộc đất nước chúng sanh vũ trụ nhân loại. Không có triết lý, chánh trị, tôn giáo. Chỉ biết là ăn rồi thì cứ là bày đàn. Đây tôi cứ là lo cho con em của tôi Thậm chí mình còn có cái khái niệm là hy sinh đời bố, cũng cố đời con nữa. Có cái dụ đó nữa phải không?

Rồi rồi cái thuộc tính thứ hai đó là thuộc tính của Atula. Đó là có những người tuy mang thân người nhưng mà suốt ngày cứ bắt mẫn người này hờn giận người kia chăm chích kiểm chuyện chọt thọc tùm lum hết đặng cho nó nó um sùm bắt nháo lên mới chịu. Có cái loại người là ăn ở không chuyên gia gây hấn, bắt mẫn không làm gì cho nó vui đó là hạng mang thân người mà sống như atula thì chết sẽ về với atula.

Cái loại Thứ ba đó là người mà mang cái thuộc tính của nhân loại. Nghe kỳ không? Con người mà mang thuộc tính của nhân loại là sao? Bởi vì có nhiều người mang thân người nhưng không có cái thuộc tính của loài người mà họ giống hời nầy tôi mới nói giống gì?

Súc sanh, a tu la.

Rồi bây giờ mình có những cái loại mà người giống người mà người giống nga quý là sao? Người giống nga quý trước đi. Người giống nga quý là cả đời chỉ biết khát khao hết cái này tới cái khác. Thích ăn ngon. Thích mặt đẹp, thích tình cảm, thích nổi tiếng, thích quyền lực, thích sở hữu, thích tùm lum hết. Cả đời cứ khao khát, khao khát và khao khát. Thì cái người cả đời khao khát không bao giờ thỏa mãn. Cái loại này được gọi là người mang thân người mà hồn nga quý, xác bướm mà hồn sâu. Tức là mang thân người nhưng mà cái tâm hồn là như vậy phải không?

Rồi cái hạng thứ tư đó là người mà giống như cái loại địa ngục là sao? Cái này bà con thấy thường có nghĩa là có những người bẩm sinh là sanh ra Trong đời nghèo bệnh tật bị chà đạp cả đời chỉ biết vật vã với miếng cơm manh áo, cả đời không có một phút nào cười nổi. Các vị nghe chữ đầu tắt mặt tối, giạt gấu vá vai. Cả đời khổ từ lúc trong trứng nước, khổ riết tới lấy chồng. Tự nhiên gia thế mình kiêu đó mình khó lấy chồng ngon lành lắm. Lấy chồng cũng đen thui như mình vậy đó. Con còng lấy con cua vậy đó. Rồi con cua đẻ ra ba khía cứ như vậy mà coi như đời cha ăn mặn đời con khát nước đời cháu đi toilet mà cứ như vậy mà nó truyền đời hết cái thể hệ này qua thế hệ khác thì cái người mà khổ toàn tập như vậy được gọi là người mà sống như địa ngục

Tiếp theo người sống như người là sao, là thiện 50 ác 50 sướng 50 khổ 50 lên 50 xuống 50 đọa 50 và siêu 50. Cái gì cũng 50-50 hết. Đây gọi là người sống giống như người. Cái này mình thấy rồi phải không? Tức là lâu lâu cũng tu cũng ghê gớm nhưng mà rồi chùa rồi kinh sách một phát là quần hình lại là cốt nào nó trở về cốt đó. Thì cái đó được gọi là 50 50 hả? Sướng 50 khổ 50 mà đúng mà đúng là sướng 50 khổ 50 đúng không? Rồi có người tiền hung hậu kiết đầu đời xui mà cuối đời ngon lành. Rồi có người ráng chịu cực mai một khổ vậy đó. Thí dụ vậy hoặc là bữa nay trong xui có hên ví dụ vậy tùy. Tôi gặp quý vị tôi nói hay nói lộn lăm. Thì như vậy là người giống người là sao? Nghĩa là thiện 50, ác 50, sướng 50, khổ 50.

Tiếp theo người giống như chư thiên có nghĩa là để bọc điều ngậm thìa vàng. Có loại người này không? Tôi mới gặp tháng trước nè. Bố mẹ là đại gia. Bây giờ nó sanh ra là nó không biết lúa mọc ở đâu. Nó nói lúa mọc trong nồi không đó. Con hỏi ở yến ở đâu nói yến ở trong trong cái thổ Minh Long, nuôi yến trong đó, thì lần nào mà mẹ nó đem yến lên cho bà ngoại cũng đem yến trong đó, lúa thì mọc trong nồi cơm mà yến thì nuôi trong cái thổ sứ. Coi chịu nổi không đó là ngậm thìa vàng để bọc điều và cả đời nó không biết cơ cực làm than thiếu thốn là gì hết nó đi qua Thụy Sĩ mà nó thấy cái nhà nào dưới hồ nó hỏi nhiều nói 8 triệu nó nói rẻ thiệt!. Đó cái 8 triệu mà rẻ thiệt rồi nó hỏi có lộn không làm gì rẻ dữ vậy. Đó thì cái loại đó là người sống giống như Chư thiên

Tiếp theo là người sống giống như phạm thiên là sao để ra bẩm sinh biết thương người khác. Coi cái chuyện buồn vui sướng khổ của bản thân không là gì hết tự nhiên để ra là muốn dẫn thân hành động để mà an ban tế thế cứu khổ phò nguy, có biết loại người có không? như thánh Mahatma Gandhi, bà Teresa, Thánh Gandhi đó là sanh ra trong một gia đình quý tộc của Ấn Độ được gia đình cho đi học ở Anh có bằng luật sư, người anh tạo mọi điều kiện cho thánh Gandhi sống trong vàng son nhưng lựa nhưng thánh không là không, tôi phải đầu trần chân đất quần cái xà rồng, chống cây gậy, đầu trọc lóc bóng lưỡng đi lang thang vận động dân Ấn độ để mà đuổi người Anh đi mà người Anh nó bỏ tù rồi nó dọa giết nó dọa ám sát tùm lum, mà người anh nó độc lắm. Nó gài cho người Ấn mâu thuẫn chống thánh Gandhi. Hiểu không? Tức là tụi Anh nó qua nó nói với tụi Hồi nói thằng cha này khoái khoái khoái Ấn giáo. Rồi qua gặp tụi Ấn giáo nói thằng cha này lúc này cái đạo qua Hồi rồi nó làm cho cái ông này không còn đất đứng mà hên hồi đó không có Facebook là ông chết rồi. Mà ông bất chấp có những cái lần mà hai cái làng Hồi, làng Ấn nó đánh nhau đó ông chống cây gậy tới. Người Ấn Độ gọi tiếng Hindi gọi ông là Papachi nghĩa là cha già dân tộc. Cha già thiệt chứ không phải chai già dóm. Thì ông đứng giữa hai cái ranh làng ông nói thế này. Các bố các mẹ không ngừng cãi nhau trăm đề nghị nhịn ăn. Không uống nước không ăn. Ông nói xong rồi ông cứ ngồi bệt ở bên lề đường như vậy thì nó thương ông quá đi. Nó nói ông về tôi không có đánh nhau nữa. Mà ông ăn là ông chuyên gia đàm phán và dàn xếp mấy cái vụ đó. Cuối cùng thì năm 1947 người anh trao trả quyền độc lập cho Ấn Độ. Và và thủ tướng Jevaneru coi ông là Papachi, cha già của dân

tộc giống như là bên tàu có ông Tôn Dật Tiên vậy đó. Ừ thì có một ngày kia thì ông đang đứng nói chuyện thì có một cái thằng thanh niên quá khích nó nói rằng vì ông mà Ấn Độ không còn thống nhất. Bởi vì sao? Ấn Độ đuổi người Anh đi, không phải đuổi mà người Anh trả Ấn Độ lại, đúng ra Ấn Độ thành nguyên một khối đúng không? Nhưng mà vì Ấn với Hồi nó gây nhau quá đi cho nên đánh nhau suốt thế cuối cùng thì ông Neru với thánh Gandhi bàn với nhau thôi. Bây giờ tách ra cho thằng Pakistan nó nằm riêng. Đưa nào hồi thì qua bên đó, đưa nào ấn ở lại bên đây chứ nó đánh nhau suốt mùa thu làm sao mà dân yên. Thì chuyện từ cái quyết định mà tách ra đó thì cái mấy thằng quá khích nó nói là vì ông mà góp phần Ấn Độ chia rẽ. Thế là vào một buổi chiều ông đang đứng nói chuyện, tới nó bắn ông bùm bùm chết. Rồi cho tới lúc chết ông vẫn hoàn toàn tỉnh táo như một bậc thánh. Thì này giờ tôi kể cho bà con thấy trên đời có những người rất là lạ họ từ chối tất cả chỉ để giúp người khác thôi thì cái người đó được xem là Phạm Thiên. Và tôi biết rất là nhiều cô tiểu thư danh giá đẹp, giỏi giàu bỏ hết để làm ma sơ để đi chăm sóc ba cái cùi, đuôi rồi rửa ggg tắm cho mấy cái thằng đại ca mà năm bảy tuổi mồ côi, cô nhi viện mà con nhà đẹp giàu giỏi, trong khi bác sĩ kỹ sư châu hầu quý lụy không thèm đi vô đó đi rửa đi chùi cho mấy đứa bé, mấy cụ già mà lần. Có nhiều cái cô tôi biết có nhiều ma sơ đó chứ còn sư cô cũng có nhưng mà tôi không có biết nhiều với ma sơ. Tôi đọc nhiều lắm nhiều lắm rồi những người như vậy là những người sanh ra mang thân người nhưng mà sống giống như phạm thiên

Và cuối cùng cái loại này khó nhất mang thân người mà sống như thánh nhân có nghĩa là sao sanh ra nhìn cái gì cũng thấy nó vô ngã vô thường sanh ra bên cạnh cái tình từ đại bi với chúng sanh, cái hạng này là phải cộng cái hạng trước một nữa là đại bi thương chúng sanh như phạm thiên, một nữa là thấy thế giới này cái gì cũng là chớp nhoáng như là sương mù, như là làn chớp trời mưa. Cái hạng này được gọi là người mà sống giống như thánh nhân thì ngòi mình chột lại mình thuộc loại nào? Người giống như ngạ quỷ, người giống như a tu la, súc sanh, địa ngục. Đó là chúng sanh này giờ nghe không? Và dầu cho cái loại đó nó giống như là cái gì thì cái cấu trúc của nó vẫn là $1 + 13 + 14$ để hình thành nên tâm ác, $1 + 13 + 25$ để làm nên tâm thiện. Vấn đề là đưa nào 25 nhiều, đưa nào 14 nhiều. Đưa nào mà 25 nhiều thì nó sanh ra nó giống ai ta? Giống Phạm Thiên, giống chư thiên, giống thánh nhân. Còn đưa nào mà sanh ra 14 nhiều thì nó giống bốn cái ông thần hồi này. Còn đưa nào mà năm 50% là 14, 50% là 25 thì nó giống người. Hiểu rồi đó. Cho nên từ đây về sau mình nói là cái ông đó ông biết tu, bà đó bà hiền. Cái chữ hiền ở trong đạo Phật nó mơ hồ phải nói 14, 25 cái nào nhiều? Cỏ trên hoa hay là hoa trên cỏ?

Thì về đây về sau bà con sau buổi học này về bà con xét lại bà con là hoa trên cỏ hay là cỏ trên hoa. Hoặc có người đó toàn là cỏ mà ghim hoa giả đó. Đừng có giỡn. Đó là ta kêu là đạo đức giả. Nó có cái loại đó nữa. Tức là nó ác không nhưng mà nó vẫn thỉnh thoảng thiện. Mà thiện nó thiện giả gọi là đạo đức giả. Nó xài toàn là hoa giấy không, hoa nhựa không. Như vậy có cái hạng nó nữa nha. Rồi thì mình ôn lại có bao nhiêu đó thôi. Bây giờ mình chiều nay mình học được thêm hai chữ nữa đi cho nó nhiều chữ.

Chiều nay mình Học qua cái chữ duyên

tôi kể các vị nghe một câu chuyện này câu chuyện nhớ và quên vào một chiều mùa đông có một ông giáo già một ngày mùa đông lạnh lẽo ông giáo già nghe tiếng chuông cửa Ông mở cửa ra ông nhìn thấy một cậu thanh niên mặt mày sáng láng ăn bận sang trọng có vẻ là đồ đạt thành công thành đạt. Thì ông mới lạ ông hỏi xin lỗi cậu là ai? Minh hình như chưa quen. Thì cậu thanh niên nó nói thưa thầy, kêu bằng thầy là thầy là quen dữ dội rồi đó. Ông giáo dài về hưu nói thưa thầy con là thằng Tuấn nè. Thằng Tuấn lớp bảy ngày xưa đó ông nói nhớ được chết liền. Thầy nói thầy nhớ có một lần trong lớp có một bạn bị ăn cắp bị mất cái đồng hồ á rồi thầy kêu cả lớp đứng thẳng người để cho thầy xét thầy thò tay vô trong người thầy mò thầy kiếm từng đứa và cuối cùng thầy đã tìm được cái đồng hồ thầy nhớ không. Ông thầy ông nói nhớ. Hỏi chứ tại sao mà thầy mò được trong túi quần của con nhưng mà thầy lại không nói, lúc thầy mà thầy mò thầy cũng nhắm mắt hiểu không Vì thầy không muốn có ấn tượng xấu bất cứ một đứa học trò nào hết cho nên thầy kêu xếp hàng là thầy cứ là vậy nè Cho nên thầy không biết đứa nào là lấy cái đồng hồ hết. Thì nó như vậy thì em đã đoán đúng rồi đó. Và mấy chục năm nay nhờ cái chuyện mà thầy giấu cái đó cho nên hồi xưa em nghèo lắm, cho nên là em lấy cái đó cho bố thôi. Nhưng mà bây giờ em đồ đạt em có thể mua cả

ngàn cái như vậy. Nhưng mà cái tâm lòng của thầy ngày xưa em không quên. Có nghĩa là nhiều khi ở đời thì phải mới mắt nhắm mắt mở.

Rồi chữ duyên nghe cho kỹ nè. Mọi thứ có mặt và và phát triển đều nhờ vào hai thứ duyên. Có hiểu chữ mọi thứ không ta? Là từ cây cỏ, đất, đá, con người, súc, vật, chim muông, bò, máy, cưa, nam, nữ, đẹp, xấu. Thì tất cả các thứ phát triển nhờ vào hai thứ duyên. Nhờ vào hai thứ duyên (điều kiện - Paccaya)

Duyên trợ sinh (Sahajātapaccaya)

Duyên trợ lực (Upakārapaccaya)

Đúng rồi đó duyên trợ sinh và duyên trợ lực. Rồi mỗi thứ duyên trên đây lại gồm bốn trường hợp.

A giúp B bằng cách có mặt trước.

A giúp B bằng cách có mặt sau.

A giúp B bằng cách là cùng có mặt.

A giúp B bằng cách là vắng mặt.

Trước hết là mọi thứ ở đời có mặt được nhờ vào các condition, các điều kiện thì cái điều kiện thứ nhất gọi là điều kiện trợ sinh. Tức là từ cái chỗ không có, mà nhờ cái gì đó nó giúp cho có thì cái đó gọi là duyên trợ sinh. Hiểu không ta? Thí dụ như bây giờ mẹ là duyên trợ sinh mà cha là trợ lực.

Hiểu không? Rồi bây giờ có những cái thứ mà như là cái hạt giống nó là trợ sinh mà phân bón nước nôi là trợ lực. Hiểu không? Và tất cả mọi thứ trong đời này nghe cho kỹ câu này quan trọng nè. Mọi thứ trên đời này có mặt được là nhờ vào các điều kiện, Hiểu không? Các cái điều kiện trợ sinh và trợ lực. Trợ sinh là nó chưa có giúp cho nó có mà nó có rồi giúp cho nó mạnh thì gọi là duyên trợ lực.

Cái câu này mới quan trọng nè. Nó có mặt nhờ hai duyên nhưng bản thân nó lại là duyên trợ sinh và trợ lực cho vô số thứ khác. Mình là do mẹ sanh ra và do bố nuôi dưỡng nhưng mà mình lại là điều kiện để tác động bao nhiêu thứ khác trên đời. Có đúng vậy không? Putin có phải là duyên tác động cho nhiều chuyện không? Có không ta? Biden Trump phải không? Tức là ông Biden, ông Putin là nhờ cha mẹ nhờ mẹ sanh ra mà nhờ cha nuôi dưỡng đúng không? Nhưng mà bản thân Putin lại là điều kiện để tác động vô số thứ khác. Có đúng không? Nhớ cái này. Chúng ta do duyên mà có rồi lại cũng là duyên để tác động lên những thứ khác qua bốn bốn trường hợp.

Một chúng ta tác động bằng sự có mặt của ta.

Thứ Hai, ta tác động bằng những gì ta làm.

Thứ ba là tác động bằng những gì ta nói

Thứ tư ta tác động bằng những gì ta tư duy.

Tức là giữa chúng sanh, chúng sanh này phải tác chúng sanh kia nó có bốn cách tác động là tác động bằng cách là mình bản thân sự có mặt cũng của mình cũng là sự tác động phải không?

Bây giờ quý vị qua đây quý vị chỉ có mặt thôi chứ đâu có dạy tôi đúng không? Nhưng mà phải có quý vị tôi mới dạy học được chứ. Như vậy thì các vị tác động cho cái lớp học này bằng sự có mặt.

Thứ hai là tác động bằng những gì các vị nói, bằng những gì các vị làm và bằng những gì các vị suy nghĩ đúng không? Chính những cái đó.

Rồi thì như vậy đó thì mình thấy rằng á là mọi thứ trên đời này nó có mặt bằng hai thứ duyên, có mặt và phát triển bằng hai thứ duyên. Duyên trợ sinh và duyên trợ lực. Và mỗi cái thứ duyên trên đây nó lại gồm bốn trường hợp. A giúp B cách là có mặt trước. Thí dụ Tôi phải có mặt ở thụy sĩ thì các vị mới có mặt ở đây. Vậy là A giúp B bằng cách có mặt trước đúng không? Tôi giúp cho quý vị tôi phải có mặt trước chứ.

Rồi nhưng mà A giúp cho B bằng cách có mặt sau là sao? Chiều sáng hôm nay là lớp học mình mới mình mới đủ người đúng không? Sáng hôm nay là ngày mấy?

Nhưng mà ngày hôm qua là mình đã chuẩn bị chỗ ở và thức ăn rồi. Như vậy thì cái lý do mà của cái chuyện chuẩn bị đó ngày hôm sau nó mới có đúng không. Cái lý do mà để thức ăn nó có mặt là ngày hôm sau nó mới có. Nhưng mà vì cuộc họp mặt của ngày mai mà hôm nay đã có thực phẩm.

Như vậy thì A giúp B bằng cách có mặt sau đúng không? Hoặc là cách khác vì đứa bé sẽ chào đời nên cái nhà này đây tã lót với nệm cao su. Có hiểu không? Vì đứa bé mà nó chưa ra đó mà trong nhà này nôi nè, tã lót nè, rồi đồ chơi mấy cái trống lum cum vậy đó. Quý vị đây có ai chuẩn bị cho con chưa? Hay là đợi con ra mới mua? Tức là vì đứa con sẽ ra đời mà ở nhà này có tùm lum thứ hết.

Thì đó trường hợp nó gọi là A giúp cho B bằng cách là có mặt có mặt sau. Cha mẹ đối với con là A với B bằng cách có mặt trước đúng không? Bởi vì phải có bố mẹ mới có con.

Vì có bố mẹ trước mới có con sau. Trường hợp này được gọi là A giúp B bằng cách là có mặt trước. Mà vì đứa con sẽ ra đời cho nên bố mẹ phải chuẩn bị rất là nhiều thứ. Trường hợp này được gọi là A với B bằng cách là có mặt sau. Rồi A với B bằng cách cùng có mặt là sao? Đó là quan hệ giữa bác sĩ và bệnh nhân. Rồi cái gì nữa? Cô dâu và chú rể trong đám cưới. Thì hai trường hợp này là A giúp B bằng cách là cùng có mặt. hoặc là thầy trò cũng là quan hệ giúp nhau bằng cách là cùng có mặt. Rồi nếu mà nói như vậy thì tất cả những gì quý vị nói làm và suy nghĩ trong đời sống này nó đều là những điều kiện trước hoặc sau cho bao nhiêu thứ khác. Thí dụ như một người mà ở hơi tinh ý một chút mình thấy cái cái khúc cây mà dựng như vậy thế nào của người bị té hả? Thì khúc cây đó là có mặt trước và Sau này sẽ có người vì khúc cây đó mà bị té. Hiểu không? Cái đó gọi là tiền sanh duyên. Nghĩa là do cái khúc cây có trước mà sau này sẽ có người té. Rồi bước thứ hai khi mà mình đẹp cái khúc cây đó thì khúc cây đó vắng mặt. Nhờ cái vắng mặt đó cho nên cái nhà này sẽ không có ai bị té hết. Thì như vậy cái sự an toàn của người sau có phải là nhờ sự vắng mặt cái khúc cây này không? Có không? Rồi mình muốn cưới người sau mình phải ly dị người trước đúng không? Như vậy thì người trước Phải vắng mặt, mình mới có người sau về đúng không? Như vậy A giúp B bằng cách là vắng mặt đúng không? Rồi nhỏ răng, cái răng hư nó phải đi thì cái răng mới nó mới đi vào được đúng không?

Chứ bây giờ hai đứa nó chen cho nó nằm chung sao được.

Cho nên A giúp B bằng cách có mặt trước dễ hiểu, mà A giúp B bằng cách có mặt sau tức là vì cái đứa chưa có mặt mà bây giờ thế giới đã thay đổi rồi. Hiểu không? Cái trật tự. Các vị có nghe chữ quy hoạch không? Vì những công trình chưa có mà hôm nay người ta phải sắp xếp đường xá đó để chuẩn bị cho những công trình chưa có. Vì cái phi trường Long Thành sẽ làm cho nên nó đuổi dân đi sạch. Mà phi trường Long Thành lúc chưa có làm nhưng mà dân đi trước rồi. Như vậy là A giúp B bằng cách có mặt sau. Tức là vì cái anh sẽ có mà bây giờ mọi thứ thay đổi. Hoặc là có những trường hợp cái anh này vì ảnh có mặt cho nên mọi thứ nó mới thay đổi sau đó. Rồi có trường hợp Cái anh giúp và cái anh được giúp, cái anh tác động và anh được tác động phải có mặt cùng một lúc. Và trường hợp thứ tư mới đặc biệt A giúp B bằng cách là vắng mặt. Chính vì sự có mặt của món đồ đó nó nằm ở đó cho nên nó mới dẫn đến bao nhiêu cái sự kiện sự cố. Cái sự có mặt của một món đồ và chính vì cái sự vắng mặt của một món đồ nó cũng tạo ra bao nhiêu sự kiện sự cố.

Ví dụ các vị biết cái trạm biến điện Nó rất dễ cháy nổ đúng không? Khi mà mình thấy cái trạm biến điện nằm ở đó là rất là nhiều người họ không dám về cát nhà chung quanh đúng không? Rồi một chuyện nữa đó là mình thấy cái gì đó mà giống trái bom cái mình ngại đúng không? Chỉ cần có trái bom bây giờ trái bom nó đẹp đi người ta mới dám tới người ta chơi chỗ đó đúng không? Thì như vậy cái sự vắng mặt của một món đồ hay là sự có mặt của một món đồ nó có tác động đến môi trường xung quanh không? Có

Thôi tôi kể chuyện chùa cho dễ hiểu. Cái quý vị nhìn thông minh quá cho nên phải ví dụ nhiều.

Trong chùa đó có những công việc khó. Tôi đang nói chỗ khác mình nói phải nói xấu người vắng mặt. Trong chùa mà có chuyện khó đó trừ trừ nói không có nghe. Mấy cô nói nó nghe thí dụ như 60 kg sô la đó mà trụ trì mà nhờ mỗi vai quá. Kêu con nhỏ nào mà mặt mũi được nhát ra đàm phán. Anh à làm 60 kg nó khiêng trong vòng ba nốt nhạc. Có không? Có Còn thứ mà sư sai thầy bà thông cảm đi ra nhờ là thấy cái mặt thấy ghét rồi tại sao ông không khiêng mà bắt tôi khiêng nhưng mà mấy nàng ra là đàm phán 3 giây là nó khiêng xong 60 nó còn hỏi còn 60 nữa không. Nó có vụ đó cho nên sự có mặt và sự vắng mặt của một thứ gì đó trên đời tuyệt đối có một ảnh hưởng nhất định lên thế giới chung quanh trường hợp này được gọi là duyên. Nghe kịp chưa?

Như vậy tôi ôn lại là ôn lại mọi thứ trên đời này từ một ngọn núi cho đến một hạt cát, từ một hồ nước cho đến một ly nước nó có mặt và nó vận hành, nó thay đổi, nó phát triển gì đó thì luôn luôn nó phải nhờ vào các điều kiện ta gọi điều kiện ấy là duyên. Và duyên ở đây nó có hai trường hợp là duyên trợ lực và duyên trợ sinh. Duyên trợ lực có nghĩa là những cái điều kiện nó giúp cho ABC từ cái chỗ chưa có mặt được có mặt đó là duyên trợ sinh. Còn duyên trợ lực là những cái điều kiện mà nó hỗ trợ cho những cái đã có mặt rồi được phát triển, được lớn mạnh, được tồn tại tiếp tục. Nghe kịp không? Và cả hai trường hợp trợ sinh và trợ lực này, mỗi cái thứ duyên này nó lại có bốn trường

hợp. A giúp B bằng cách có mặt trước, A giúp B bằng cách có mặt sau, bằng cách cùng có mặt và bằng cách vắng mặt. Và cái câu cuối cùng mới quan trọng. Mọi thứ trên đời này do duyên mà có và bản thân nó lại là duyên cho vô số thứ khác theo cái mô hình này, theo cái cấu trúc này. Nó có mặt là nhờ duyên trợ sinh và trợ lực và bản thân nó lại là duyên trợ sinh và trợ lực cho bao nhiêu thứ khác bằng 4 trường hợp này.

Thì bữa nay đó mình học về chữ duyên để mình thấy một chuyện tùy thuộc vào việc những gì chúng ta nghe thấy, đọc và suy tư. Bây giờ nè, kiếp này mình nghe, mình đọc, mình nhìn, mình tư duy, học hỏi với ai, học cái gì thì chính những thứ đó nó có phải là điều kiện cho những thứ khác không? Các vị có nhớ quy luật Acsimet không?

Cái sức đẩy đó có là khi một vật nó có mặt thì nó sẽ đẩy cái khác. Ông nói cho tôi một điểm tựa tôi sẽ bẫy cái trái đất đúng không? Nhưng mà nó có một cái lực nữa là ông nhảy vào trong cái bồn tắm cái thể tích của cửa con người nó thay thế cho cái thể tích nước trào ra nhớ không? Thì cứ mỗi lần có một cái thiện pháp được rót vào thì sẽ có một cái lượng ác pháp cỡ đó nó trào ra. Cho nên những gì bà con đang nghe tôi nói đầu chỉ là một chút kiến thức thôi khi mà nó vào thì nó sẽ đẩy. Trong kinh Đức Phật gọi trường hợp đó là gì? Là dùng cây nôm này đánh văng cái cây nôm kia. Biết có hiểu đó không? Nói như vậy có nghĩa là mọi thứ ở đời này đều là duyên hết. Những gì mình có. Tôi hỏi bà con nghĩ, trưa nay bà con ăn miếng bánh bò đó có phải là cái miếng bánh bò đó có là duyên không? Dạ. Duyên do cái gì? Cái bụng.

Bây giờ hiểu chưa? Rồi trưa nay bà con tự nhiên nó liếc nhau, cái liếc nó mất bao nhiêu thời gian? Chưa chưa tới một giây nhưng mà cái hậu quả nó theo bà con khoảng bao lâu?

Không xác định khiếp chưa? Một cái liếc chưa khoảng chừng 1/10 giây Nhưng mà mình liếc mà nhất là quý vị biết chữ cười đều không? Một cái nhếch mép mà đôi phương nó thấy được là 10 năm không quên. Cho nên theo trong đạo Phật không có cái gì là nhỏ. Vì sao vậy? Vì nó tuyệt đối có thể là điểm bắt đầu cho một sự cố sự kiện kinh hoàng nào đó. Tôi hay nói đùa. Giá như hôm ấy đừng mưa. Giá như hôm ấy đừng đưa em về. Nếu bữa đó đừng có cơn mưa, đừng có trú mưa thì đâu có mà cho nó quá giang xe, rồi đâu có cái vụ mà trời nó sau đó nó nó ban hành đời trai. Là từ cái cơn mưa. Có người chỉ vì một cái răng khểnh cả đời khổ, có người chỉ vì một cái lỗ đồng tiền ở đây chôn cả một đời trai trong cái lỗ đó. Cho nên ý có cái anh đó một buổi chiều ảnh làm lễ mừng 20 năm đám cưới á. Thì tiệc tùng nhậu nhẹt vậy nè. Mà tự nhiên bạn bè nó cũng nâng ly vô vô mà riêng ảnh đứng dậy đi ra ngoài đứng hút thuốc mà mặt nó buồn lắm buồn ghê lắm. Thì có thằng bạn nó tinh ý nó ra nó hỏi gì vậy? nói mày nhớ ha. Mày nhớ tại sao mà tao lấy con Cúc mày nhớ không? Nói nhớ thì Cúc là con gái của ông Chánh án mà 20 năm trước ảnh lỡ làm cho Cúc có bầu thì ông Chánh án nói một là cưới, hai là 20 năm tù thì ảnh ớn tù, ảnh chịu cưới, ảnh nói nếu mà ngày xưa anh chịu ở tù thì chiều nay nó ra rồi. Chiều nay nó ra rồi nhưng mà chính vì nó sợ 20 năm tù cho nên chiều nay nó chuyển qua chung thân mà cái con Cúc nó càng già nó càng xấu mà nó càng dữ. Nó càng xấu mà nó càng dữ. Nó càng bệ rạc đồ đốn hư hao và tàn tạ. Mà hỏi quý vị tưởng tượng là gia cảnh thì cũng khá giả có của ăn của để mà con vợ thì nhìn nó nản quá. Cho nên ý là ở đời không có chuyện gì là nhỏ hết. Và trong kinh nói cái này mới ghê nè. Nghe kỹ cái này. Con cá có hai lần. Con cá có hai lần lẽ ra được sống. Lần thứ nhất, mà cả hai lần đó nó đều từ chối cơ hội, lần thứ nhất nếu mà nó từ chối được cái thích nếu mà nó thắng được cái thích nó đã từ chối cục mồi, nghe kịp không, nhưng mà nó đã không từ chối được. Lần thứ hai sau khi đã gặm cái mồi rồi nếu mà nó nó chịu đau nó hắt một cái là nó đã ra rồi. Lần thứ nhất là nó không thắng được cái nó thích và lần thứ hai nó không thắng được cái nó sợ. Có hiểu không vì hai lần thua này con cá đã vô đĩa, lên đĩa. Cái đó dễ hiểu. Tất cả chúng ta đều như vậy hết. Lần một là chúng ta không thắng được cái mình thích và lần hai không thắng được cái mình ghét. Khiếp như vậy. Nói như vậy tại sao tôi kể phan phui cái này ra cho thấy rằng trên đời này không có chuyện gì là nhỏ hết á. Có nhiều khi cái chuyện nó rất là bé nhưng nó là một cái cơ, một cái duyên cực lớn để bắt đầu cho một cái bi kịch. Nói hiểu không? Chúng ta đang học về chữ duyên. Chữ này rất là sâu. Chỉ một chút hiểu về kinh Phật. nó sẽ loại khỏi cái đầu chúng ta vô vàng những cái hiểu lầm và từng thứ hiểu lầm ấy nó sẽ dẫn chúng ta về mê lộ của bóng tối. Tôi nói có hiểu không? Hiểu hả? Thí dụ như bây giờ mình mê cái cô đó mà mình chỉ cần biết cái cô này nguyên thủy là anh chuyển giới tự nhiên cái tình hình nó khác liền. Có đúng không? Có. Có cái đó không? Mê lắm mê đắm mê đuối. Nhưng mà tình cờ

mình phát hiện ra là bà là người chuyên giới tự nhiên cái lòng nó nguội ngắc. Hành giả tu thiền tứ niệm xứ cũng vậy là từng bước từng bước phát hiện những thứ mình thích và ghét trên đời này toàn là hiểu lầm. Hiểu lầm là chính, tôi cũng hiện giờ tôi cũng đang hiểu lầm cũng hơi nhiều á. Quý vị hiểu không? Nhưng mà cái này sâu nè. Ngày nào còn có cái thích thì ngày đó nó còn tồn tại cái ghét. Khi ta thích một cái gì đó thì ta sẽ ghét cái ngược lại. Cái đó đúng không ta? Thích chân êm nệm ấm thì nệm rom, mền cỏ mình ngủ không được đúng không? Thích cái gì thì ta sẽ ghét cái ngược lại và khi ghét cái gì ta sẽ thích cái ngược lại. Và chúng sanh cứ bị vì hai cái này mà cho tới hôm nay còn sanh tử hoài hoài. Cho nên một thiện tâm có mặt trong đây, một nhận thức đúng, một chánh kiến đúng, một chánh trí, một chánh tư duy có mặt trong đây thì tự nhiên có những cái bất thiện ngược lại nó sẽ bị đánh văng ra ngoài. 10 ngày ở đây tôi mong rằng tôi gỡ cho các vị một số, gỡ một cách rất là đơn giản có được cái kiến thức gì đó thì tự nhiên cái ngược lại nó sẽ bị trào ra theo cái lực Acsimet. Khi mình nhảy vào bồn thì cái thể tích nước nó sẽ trào ra. Hiểu không? Nó sẽ thay thế. Và chúng thánh là gì? Không còn là phàm nữa. Nghĩa là gì? Có nghĩa là cái nhìn trước đây của mình được thay thế chỉ vậy thôi. Hồi đó cho mình nghĩ mình quan trọng. Nhưng bây giờ khi mình học đạo mình biết cái gọi là ông A bà B nó chỉ là từng cái giây phút chớp tắt của bốn thứ thiện ác buồn vui. Các vị đang ngon lành các vị thấy cái đó không có tin. Chứ thử giờ mà các vị đi ra mà dờ tay không lên, các vị thấy tôi nói đúng. Nhiều người bị vậy sáng ngủ dờ không lên. Hồi xưa tôi học ở trường cấp ba đó ông lớp trưởng ông to cao chắc cũng hơn 1m8, rồi tối ngủ mở quạt máy nằm dưới đất mở quạt máy sáng ngủ vậy nó không chịu lên nữa. Hiểu không? To cao vậy đó là nó dễ lắm. Rất là đơn giản. Tức là mình sẽ mất rất là dễ những thứ mình đang có và mọi thứ mình có đều là do các duyên. Tôi nói không biết bao nhiêu lần nụ cười trên môi các vị dễ hay khó?

Tại vì mình tưởng là răng của mình, môi của mình, miệng của mình là mình cười nhưng mà không. Mình phải ok mình mới cười được. Đúng không? Mình mới gây lộn xong sao cười. Đang đau bụng, đang chóng mặt, đang nhức đầu ba má vợ chồng con em mình có vấn đề làm sao mình cười cho nên thấy cái bà Diễm ngồi cười cười tưởng vậy rất là khó. Bà phải ok. Bà phải ok bà mới cười. Các vị nghe kịp không? Chứ đừng có tưởng là miệng tôi, tôi muốn cười là tôi cười. Chiến tranh đạn nó bắn ì ùng như vậy làm sao mà bà con cười. Xã hội nè, kinh tế nè, chính trị nè, rồi gia đình nè, sức khỏe nè, tài chánh nè, everything phải ok. Thì bà con mới cười được. Ít nhất cũng là trong cái khoảng khắc đó. Ít nhất trong một khoảng khắc nào đó mình cảm, mình quên được nó thì mình mới cười được đúng không? Chứ còn bà con đừng có tưởng là bà con dễ cười. Có nhiều lúc tôi mới nói thật là cả tuần lễ không tìm ra được lý do để cười. Tại vì ở thứ nhất là ở một mình, thứ hai nó có một lúc toàn là chuyện để lo nghĩ không thôi. Trưa nay thì cũng nghe một số chuyện tin ba cái vụ xây dựng bên Kalama cười không nổi, mệ cười không nổi. Cho nên ý tất cả mọi Thứ ở đời có mặt và phát triển, vận hành, hoạt động đều do các điều kiện. Nhà Phật gọi các điều kiện ấy là duyên. Duyên ở đây gồm có hai trường hợp đó là duyên trợ sinh và duyên trợ lực. Duyên trợ sinh là những điều kiện giúp cho cái gì đó được xuất hiện. Và duyên trợ lực là những điều kiện gì đó mà nó giúp cho vạn vật được phát triển. Cả hai duyên này mỗi thứ nó có bốn trường hợp là A giúp B bằng cách có mặt trước, có mặt sau, cùng có mặt và vắng mặt. Mỗi thứ trên đời này có mặt do các duyên và bản thân nó lại là duyên trợ sinh, trợ lực cho vô vàn những thứ khác. Tiếp theo, trên đời này không có chuyện gì là nhỏ bởi vì cái chuyện mà mình cho là nhỏ nhất nó hoàn toàn có thể là điểm bắt đầu cho một sự cố, sự kiện kinh hoàng nào đó.

Nói nó hơi ác. Ngày xưa có một bà mẹ nào đó trượt vỏ chuối tình hình thế giới đã thay đổi rồi. Hiểu không? Trượt vỏ chuối là thế giới đã thay đổi. Ngày xưa nếu không có cuộc hẹn hò ở ghế đá công viên thì không có cuộc tình đó. Và không có cuộc tình đó không có Polpot không có Hitler. Nó bắt đầu từ cái chuyện mà mà mà tình cờ quen nhau ở công viên rồi cả thế giới sau đó là nó chết mấy chục triệu ghê không? Cho nên trên đời này không có gì là nhỏ hết á. Không có gì là nhỏ hết. Kể từ bây giờ phải hiểu chữ duyên nó sâu như vậy đó. Duyên gồm có duyên trợ sinh và duyên trợ lực. Đây rồi bây giờ học xong chữ duyên rồi.